

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/62/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219201843
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8219201843.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Karola Krochtu a JUDr. Romana Lajoša v spore žalobcu BARDBYT s.r.o., so sídlom Moyzesova 7, 085 01 Bardejov, IČO: 36 476 633, právne zastúpeného JUDr. Jozef Stašák, advokát so sídlom Andraščíkova 3, 085 01 Bardejov proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie nedoplatkov s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 5C/32/2019 – 1180 zo dňa 31.05.2023, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. vo výroku II. a výroku IV.

Priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu vo vzťahu k žalovanému s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že :

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 611,06 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 611,06 Eur od 17.09.2021 **z a s t a v u j e** .

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť na účet bytového domu C. XX E. D. č. IBAN: F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX sumu 2.499,76 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.849,32 Eur od 01.09.2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.261,50 Eur od 01.08.2019 do 16.09.2021 a zo sumy 650,44 Eur od 17.09.2021 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a** .

IV. Stranám sporu **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania o žalobe žalobcu.

V. Podania žalovaného zo dňa 21.06.2022 a zo dňa 19.09.2022, ktoré by podľa obsahu mohli byť vzájomnou žalobou **o d m i e t a** .

VI. Stranám sporu **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania o podaniach žalovaného zo dňa 21.06.2022 a zo dňa 19.09.2022, ktoré by podľa obsahu mohli byť vzájomnou žalobou.

2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie podľa ust. § 52 ods. 1, 3 a 4, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ust. § 6 ods. 1, 2, 3, 8a ods. 1, 4, § 8b ods. 1 a 2, § 10 ods. 1 a 6 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení účinnom v rozhodnom období, §

144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 391 ods. 1, 2, 3, a výrok o trovách konania podľa ust. § 255 ods. 1, 2, § 262, § 127, § 129 ods. 1, 2, 3, § 132 ods. 1, 2, 3, § 147 ods. 1, 2, 3 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“).

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca sa žalobou podanou dňa 22.06.2016 a pôvodne vedenou pod sp.zn. 1C/165/2016, neskôr pod sp.zn. 5C/7/2019 a teraz pod sp.zn. 5C/32/2019 domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti zaplatiť na účet bytového domu č. IBAN: F. XXXX XXXX XXXX XXXX sumu 2.484,84 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % od 01.09.2015 do zaplatenia. Zároveň žalobca žalobou doručenou súdu dňa 10.12.2019 a vedenou pod sp.zn. 5Csp/108/2019 sa domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti zaplatiť na účet bytového domu č. IBAN: F. XXXX XXXX XXXX XXXX sumu 2.460,98 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % od 01.08.2019 do zaplatenia. Žalobca svoje obe žaloby voči žalovanému odôvodnil tým, že podľa zákona č. 182/1993 Z.z. je správcom bytového domu na ulici C. XX, D. G. E. D., na základe zmluvy o výkone správy zo dňa 17.12.2004, pričom žalovaný je vlastníkom bytu v predmetnom bytovom dome, avšak žalovaný neuhrádzal riadne a včas na účet bytového domu mesačné zálohové platby a v zmysle ročných vyúčtovaní žalovanému vznikol nedoplatok. Ako vyplýva z odseku 11. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, súd obe konania vedené na súde pod sp.zn. 5C/32/2019 a 5Csp/108/2019 spojil na spoločné konanie s tým, že bude vedené pod spoločnou spisovou značkou 5C/32/2019. Po uvedenom spojení vecí, predmetom konania bol žalobný návrh žalobcu uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť na účet bytového domu celkovo sumu 4.945,82 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.484,84 Eur od 01.09.2015 do zaplatenia a vo výške 5 % ročne zo sumy 2.460,98 Eur od 01.08.2019 do zaplatenia.

4. Pri opätovnom rozhodovaní o žalobe žalobcu súd prvej inštancie v časti žaloby podanej dňa 22.06.2016, v ktorej bol rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 11.12.2019 zrušený odvolacím súd, uviedol, že je viazaný právnym názorom tohto súdu v zmysle ust. § 391 ods. 2 CSP, ktorý vo svojom rozhodnutí zo dňa 20.01.2022 uviedol odvolací súd v ods. 9 odôvodnenia.

5. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 29.09.2021 (odsek 10. odôvodnenia) do spisu vedenom pod sp.zn. 5Csp/108/2019 pred začatím pojednávania zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 611,06 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 611,06 Eur od 17.09.2021 späť a trval na žalobe vedenej pod sp.zn. 5Csp/108/2019 v časti uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť na účet bytového domu sumu vo výške 1.849,92 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.460,98 Eur od 01.08.2019 do 16.09.2021 a zo sumy 1.849,92 Eur od 17.09.2021 do zaplatenia. Keďže súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby v tomto štádiu konania nie je potrebný, súd prvej inštancie na základe tohto dispozitívneho úkonu žalobcu a postupom podľa § 145 CSP, I. výrokom tohto rozsudku rozhodol o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 611,06 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 611,06 Eur od 17.09.2021.

6. Súd prvej inštancie, zhodne so záverom vyjadreným vo svojom rozsudku zo dňa 11.12.2019 konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že na základe zmluvy o výkone správy uzavretej podľa § 8 zákona č. 182/1993 Z.z. uzavretej medzi vlastníkami bytov v bytovom dome D. G. H. I. C. E. D. a spoločnosťou BARDBYT, s.r.o. ako správcom zo dňa 17.12.2004 sa žalobca v zmysle § 6 ods. 1, 3, § 8a ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. stal jediným správcom v predmetnom bytovom dome. Zároveň mal súd prvej inštancie za preukázané, že na základe kúpnej zmluvy zo dňa 10.02.2006 sa žalovaný stal výlučným vlastníkom bytu č. 55, na 9. poschodí obytného domu K/4 stojaceho na parcele č. 1951, kat.úz. Bardejov, ktorej vklad bol v katastri nehnuteľností povolený pod V 274/2006, pričom tento je až do dnešného dňa výlučným vlastníkom predmetného bytu. Súd prvej inštancie mal za to, že predmetná zmluva o výkone správy je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

7. Zároveň súd prvej inštancie konštatoval, že k totožným záverom dospel vo svojom rozhodnutí zo dňa 20.01.2022 aj odvolací súd, pričom súd je uvedenými právnymi závermi viazaný v zmysle § 391 ods. 2 CSP. Teda aj odvolací súd v odseku 18. odôvodnenia svojho rozhodnutia konštatoval, že správcom bytového domu v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z., v ktorom sa nachádza byt žalovaného je žalobca, a to od 01.01.2005, o čom svedčí jednak Zmluva o výkone správy zo dňa 17.12.2004, Kúpna zmluva zo dňa 10.02.2006 a Zmluva o poskytovaní služieb zo dňa 17.03.2006, preto tvrdenie žalovaného, že so žalobcom nemá uzavretú zmluvu o správe nie je podľa odvolacieho súdu pravdivé. Odvolací súd vzhľadom k obrane žalovaného uviedol, že nie je možné považovať uvedenú Zmluvu o správe za

neplatnú len preto, že žalobca neposkytol žalovanému riadne vyúčtovanie v rokoch 2006 a 2007 tak, ako to nesprávne žalovaný vníma. Ďalej odvolací súd konštatoval, že k tomu, aby bolo možné uzavrieť novú Zmluvu o výkone správy s iným subjektom (napr. aj so F. F.) tak, ako to prezentuje žalovaný, musela by byť najprv platne ukončená Zmluva o výkone správy so žalobcom. Keďže k ukončeniu Zmluvy o výkone správy so žalobcom nedošlo, nebolo možné platne uzavrieť novú Zmluvu o výkone správy s iným subjektom. Nebolo preto možné považovať za platnú Zmluvu o výkone správy, ktorú žalovaný podpísal so F. F. dňa 15.06.2010.

8. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na to, že v zmysle § 10 ods. 1, 6 zákona č. 182/1993 Z.z. bol žalovaný ako vlastník bytu č. 55 v bytovom dome K/4 povinný v súlade so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv a taktiež preddavky mesačne vopred za plnenia spojené s užívaním bytu a to na účet domu v banke, ktorého vedenie v rámci správy domu zabezpečuje správca, t.j. žalobca v zmysle § 6 ods. 1, 2 písm. c) zákona o vlastníctve bytov. 9. V zmysle právneho názoru odvolacieho súdu vyjadrenom v jeho rozhodnutí zo dňa 20.01.2022 postupoval prvoinštančný súd správne, keď považoval za dôvodné zaviazat' žalovaného zaplatiť žalobcovi na nedoplatkoch na konečnom vyúčtovaní za roky 2013 a 2014, keďže podľa výsledkov dokazovania žalovaný za obdobie rokov 2013 a 2014 žiadne preddavky žalobcovi, ako správcovi bytového domu neuhradil. Zároveň mal však za to, že prvoinštančný súd predčasne rozhodol, keď napriek namietanej výške žalovanej sumy sa touto nezaoberal a objektívne nezisťoval, či predložené vyúčtovania nedoplatkov sú správne. V odseku 34. odôvodnenia odvolací súd uložil súdu prvej inštancie úlohu riadne vyhodnotiť oprávnenosť žalovaného nároku.

10. Súd prvej inštancie viazaný vyššie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu vyzval žalobcu na vyjadrenie a predloženie dôkazov. Z vyjadrenia žalobcu doručeného súdu dňa 10.05.2022 (odsek 12. odôvodnenia) vyplýva, že správnosť výpočtu nedoplatkov má vyplývať z konečných vyúčtovaní nákladov spojených s užívaním a správou bytu za roky 2013, 2014, 2016, 2017, 2018 a z predloženého prehľadu úhrad žalovaného od 01/2011 do 04/2022, z ktorého má vyplývať, že žalovaný prvýkrát zaplatil platby spojené s užívaním bytu v septembri 2016, teda za 10/2016.

11. Súd prvej inštancie na základe skutkových tvrdení žalobcu v priebehu konania a ním predložených listinných dôkazov ustálil, že predmetom konania sú nedoplatky žalovaného v zmysle jednotlivých konečných vyúčtovaní za roky 2013, 2014 a ďalej za roky 2016, 2017, 2018.

12. Z konečného vyúčtovania za rok 2013 vyplýva, že celkové náklady spojené s užívaním a správou bytu boli vo výške 710,25 Eur, pričom z prehľadu úhrad vyplýva, že za uvedené obdobie žalovaný nevykonal žiadnu zálohovú úhradu, a teda za uvedený rok vznikol žalovanému nedoplatok vo výške 710,25 Eur.

13. Z konečného vyúčtovania za rok 2014 vyplýva, že celkové náklady spojené s užívaním a správou bytu boli vo výške 1.139,07 Eur, pričom z prehľadu úhrad vyplýva, že za uvedené obdobie žalovaný nevykonal žiadnu zálohovú úhradu, a teda za uvedený rok vznikol žalovanému nedoplatok vo výške 1.139,07 Eur.

14. Z konečného vyúčtovania za rok 2016 vyplýva, že celkové náklady spojené s užívaním a správou bytu boli vo výške 1.153,18 Eur, pričom z prehľadu úhrad vyplýva, že za uvedené obdobie žalovaný vykonal celkové zálohové úhrady vo výške 266,76 Eur, a teda za uvedený rok vznikol žalovanému nedoplatok vo výške 886,42 Eur.

15. Z konečného vyúčtovania za rok 2017 vyplýva, že celkové náklady spojené s užívaním a správou bytu boli vo výške 1.169,29 Eur, pričom z prehľadu úhrad vyplýva, že za uvedené obdobie žalovaný vykonal celkové zálohové úhrady vo výške 978,12 Eur, a teda za uvedený rok vznikol žalovanému nedoplatok vo výške 191,17 Eur.

16. Z konečného vyúčtovania za rok 2018 vyplýva, že celkové náklady spojené s užívaním a správou bytu boli vo výške 1.250,95 Eur, pričom z prehľadu úhrad vyplýva, že za uvedené obdobie žalovaný vykonal celkové zálohové úhrady vo výške 1.067,04 Eur, a teda za uvedený rok vznikol žalovanému nedoplatok vo výške 183,91 Eur.

17. Z vyššie uvedeného vyplýva, že z pôvodnej žaloby doručenej súdu dňa 22.06.2016 o zaplatenie sumy 2.484,84 Eur je dôvodná žaloba v časti o zaplatenie sumy 1.849,32 Eur, t.j. nedoplatok z konečného vyúčtovania za rok 2013 a rok 2014 (710,25 Eur + 1.139,07 Eur).

18. Zo žaloby pôvodne vedenej pod sp.zn. 5Csp/108/2019 o zaplatenie 2.460,98 Eur je dôvodná žaloba v časti o zaplatenie sumy 1.261,50 Eur, t.j. nedoplatok z konečného vyúčtovania za rok 2016, 2017, 2018 (886,42 Eur + 191,17 Eur + 183,91 Eur). V zmysle podania žalobcu doručeného do spisu sp.zn. 5Csp/108/2019 žalovanému na základe konečného vyúčtovania za rok 2020 vznikol preplatok vo výške 611,06 Eur a tento žalobca započítal na nedoplatok, ktorý bol predmetom uvedeného súdneho konania, čím v zmysle § 580 a nasl. Občianskeho zákonníka pohľadávka voči žalovanému vo výške 1.261,50 Eur v rozsahu započítania v sume 611,06 Eur zanikla. Z uvedeného dôvodu je v tejto časti žaloba dôvodná iba v rozsahu 650,44 Eur (1.261,50 Eur - 611,06 Eur).

19. Podľa názoru súdu prvej inštancie je celkovo dôvodná žaloba v rozsahu o zaplatenie sumy 2.499,76 Eur (suma 1.849,32 Eur za nedoplatky za roky 2013 a 2014 a v suma 650,44 Eur za nedoplatky za roky 2016, 2017, 2018 a preto súd prvej inštancie II. výrokom tohto rozsudku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť na účet bytového domu uvedenú sumu. Z priznanej istiny súd prvej inštancie postupom podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. priznal aj požadovaný zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.849,32 Eur od 01.09.2015 do zaplatenia a vo výške 5 % ročne zo sumy 1.261,50 Eur od 01.08.2019 do 16.09.2021 a zo sumy 650,44 Eur od 17.09.2021 do zaplatenia. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou nedoplatkov za roky 2013, 2014, 2016, 2017, 2018 už skôr ako dňa 01.09.2015, resp. odo dňa 01.08.2019, keďže nedoplatky boli splatné do 60 dní odo dňa doručenia jednotlivých konečných vyúčtovaní žalovanému, súd prvej inštancie však nejdúc ultra petit priznal úrok z omeškania v zmysle žalobného návrhu. Zároveň zohľadnil započítanie preplatku za rok 2020 vo výške 611,06 Eur.

20. V prevyšujúcej časti súd prvej inštancie žalobu čo do žalovaného nedoplatku a z neho vyplývajúcich úrokov z omeškania III. zamietol ako nedôvodnú. Konštatoval, že žalobca pri uplatňovaní žalovaného návrhu vychádzal z celkového nedoplatku, ktorý žalovanému vyplýval po konečnom vyúčtovaní za rok 2014 vo výške 4.224,02 Eur, z ktorej žaloval sumu 2.484,84 Eur a po končenom vyúčtovaní za rok 2018 vo výške 4.945,82 Eur, z ktorej žaloval sumu 2.460,98 Eur. Uvedená výška nedoplatkov však zahŕňa celkový nedoplatok za obdobie, od ktorého žalobca vykonáva správcu bytového domu, resp. vykonáva ročné vyúčtovanie. V konaní bolo preukázané, že žalobca vykonáva funkciu správcu už od roku 2005 a žalovaný sa stal vlastníkom bytu v roku 2006. Z prehľadu úhrad vyplýva, že žalobca eviduje prvú neuhradenú zálohovú platbu v mesiaci december 2010, a teda minimálne od uvedeného obdobia začal evidovať voči žalovanému neuhrádzané mesačné zálohové platby, ktoré potom po zohľadnení skutočných nákladov vytvorili celkový nedoplatok. Ak žalobca ako správca bytového domu uplatňuje voči vlastníkovi bytu nedoplatky, tak z podanej žaloby musí byť zrejmé, o nedoplatky z ktorého ročného vyúčtovania sa jedná. Uvedené má vplyv na posúdenie dôvodnosti žalovaného nedoplatku, aby súd mohol posúdiť celkové náklady a zaplatené preddavky, ako aj napr. na posúdenie otázky premlčania. Zo skutkových tvrdení žalobcu a predložených listinných dôkazov súd prvej inštancie posudzoval nedoplatky iba na základe konečného vyúčtovania za roky 2013, 2014, 2016, 2017, 2018. Žalobcom evidovaný celkový nedoplatok musí teda zahŕňať aj nedoplatky za iné roky (napr. pred rokom 2013, ďalej rok 2015 a ďalšie), avšak tieto žalobca nevymedzil ako predmet konania.

21. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie tak, že žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplatenia celkovo sumy 4.945,82 Eur, pričom úspech mal v časti o zaplatenie 2.499,76 Eur, t.j. v rozsahu 50,54 % a neúspech v rozsahu 49,86 % (2.446,06 Eur). Každá zo strán sporu mala v konaní o žalobe žalobcu úspech približne v jednej polovici, preto súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 2 CSP, IV. výrokom rozsudku stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

22. K procesnej obrane žalovaného vo vzťahu k podanej žalobe súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný stále spochybňoval skutočnosť, že žalobca je správcou bytového domu, uvádza vlastné úvahy, ako by sa uvedený spor mal riešiť. Uvedené však nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a v právnej úprave. Z dokazovania jednoznačne vyplýva, že žalobca na základe rozhodnutia vlastníkov bytov je správcou bytového domu, v ktorom je vlastníkom bytu aj žalovaný. Uvedený právny stav bol konštatovaný vo viacerých súdnych konaniach, v ktorých žalobca, prípadne spoločnosť F., F. ako pôvodný správca uplatňovali voči viacerým vlastníkom bytov svoje nároky ako správca bytového domu. Súdy jednoznačne konštatovali, že v rozhodnom období, ktoré je predmetom tohto súdneho konania je správcou žalobca a

nie spoločnosť F. F.. Rovnako tak nebolo preukázané tvrdenie žalovaného, aby spoločnosťou F. F., ktorej mal žalovaný uhrádzať mesačné zálohové platby, boli uhradené náklady na energie, ktoré mal zaplatiť žalobca. Zo skutkových tvrdení žalobcu vyplýva, že od roku 2011 až doposiaľ zabezpečuje žalobca pre vlastníkov bytov v bytovom dome všetky služby spojené s užívaním bytov. Žalovaný opakovane poukazuje, že sa obracia so svojimi podnetmi na orgány činné v trestnom konaní, prípadne na ďalšie štátne orgány, avšak z uvedených podnetov, resp. vyjadrení uvedených orgánov nevyplýva nič, čo by malo akýkoľvek vplyv na posudzovanie nároku žalobcu uplatnený v tomto súdnom spore. Zároveň žalovaný v písomných podaniach obviňuje súdne osoby konajúce o uvedenom žalobnom návrhu žalobcu z korupcie a to bez akýchkoľvek konkrétnych skutkových tvrdení a dôkazov, ktorými by uvedené obvinenie preukázal. Súd prvej inštancie k tomuto iba poznamenal, že samotná skutočnosť, že súd nerozhodne podľa predstáv niektorej zo sporových strán neznamená, že rozhodoval v dôsledku korupcie protistrany. Jednoducho v súdnom sporovom konaní zakaždým z dvoch sporových strán uspeje iba jedna sporová strana. Súd rozhoduje spory na základe skutkových tvrdení strán sporu a predložených dôkazov a preto je účelné, aby sa strana v súdnom spore primárne venovala uvedených svojím procesným povinnosťami (bremeno tvrdenia a bremeno dôkazu) a menej fabulovala o trestnej činnosti v súvislosti s rozhodovaním súdu.

23. Na záver súd prvej inštancie uviedol, že podľa konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne).

24. Konajúci súd uznesením zo dňa 13.03.2023 č.k. 5C/32/2019-1081 postupom podľa § 147 v spojení s § 129 CSP vyzval žalovaného, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia svoje podanie zo dňa 21.06.2022 doručené súdu dňa 22.06.2022 a podanie zo dňa 19.09.2022 doručené súdu dňa 20.09.2022, ktoré by podľa svojho obsahu mohli byť vzájomnou žalobou doplnil a to aby vyslovene uviedol, či si voči žalobcovi v tomto súdnom konaní uplatňuje nejaké svoje práva, napr. právo na zaplatenie pohľadávky vzájomnou žalobou podľa § 147 CSP. Na uvedenú súdnu výzvu reagoval žalovaný podaním doručeným súdu dňa 05.05.2023. Žalovaný však v uvedenom podaní nedoplnil podania zo dňa 21.06.2022 a zo dňa 19.09.2022 tak, aby súd uvedené podania mohol podľa obsahu posúdiť ako vzájomnú žalobu. Aj v uvedenom podaní, rovnako ako v predchádzajúcich podaniach žalovaný uvádza nejaké svoje nároky, avšak vôbec nie je zrejmé, či ich mieni uplatňovať v tomto súdnom spore, v akej konkrétnej výške, či si ich uplatňuje voči žalobcovi alebo iným subjektom. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný napriek výzve súdu nedoplnil uvedené podania o náležitosti vzájomnej žaloby a pre uvedené nedostatky nie je možné v konaní pokračovať, súd uvedené podania žalovaného, ktoré by podľa obsahu mohli byť vzájomnou žalobou postupom podľa § 147 CSP v spojení s § 129 ods. 3 CSP V. výrokom rozsudku odmietol.

25. Výrok o trovách konania o podaniach žalovaného, ktoré by podľa obsahu mohli byť vzájomnou žalobou, súd prvej inštancie odôvodnil analogicky podľa § 256 ods. 1 CSP v spojení s čl. 4 základných princípov CSP tak, že VI. výrokom rozsudku stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovaný nedoplnením podaní procesne zavinil skončenie konania odmietnutím návrhu, teda nemá nárok na náhradu trov konania a zároveň žalobcovi v súvislosti z uvedenými podaniami trovy nevznikli, keďže ho súd na vyjadrenie k uvedeným podaniach žalovaného nevyzýval. Súd prvej inštancie pritom aplikoval právnu úpravu do obsahu a účelu najbližšie posudzovanej veci, keďže náhrada trov pri odmietnutí návrhu v CSP nie je riešená, ale ide o procesné skončenie veci, podobne ako u zastavenia konania, kde jedna zo strán procesne zaviní tento spôsob rozhodnutia.

26. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalovaný. Namietal, že neboli splnené procesné podmienky, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že zistený skutkový stav neobstoja pretože

sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, a to v celom rozsahu v ods. II., a vyvodil trestnoprávnu zodpovednosť voči Okresnému súdu Bardejov, BARDBYTU Bardejov, a advokátovi žalobcu, za preukázateľnú korupciu, ktorej sa dopustil týmto súdnym konaním. Zároveň sa domáhal, aby bol odškodnený v plnom rozsahu podľa zákona a právnych predpisov Slovenskej republiky za 8 ročné mafiánsko skorumpované praktiky voči jeho osobe, a zo subjektov tak, ako ich vymenoval vyššie. Mal za to, že sa jedná o kolosálny podvod, lebo takéto praktiky sa nemohli udiť nikde na celom svete, ani vo vesmíre. Keby sa stalo niekde v džungli, tak sa to dá pochopiť, ale v právnom štáte niekde na Slovensku to už rozum nechápe. To sa udialo v maličkom Bardejove, v štáte Slovensko, kde všetci bojujú proti korupcii. Zároveň vymenoval konania v ktorých je 8 rokov, a ich sp.zn. 1C/165/2016, 6C/5/2018, 5C/7/2019, 5C/32/2019, 5Csp/108/2019, Platobný rozkaz a odpor voči nemu 19Co/33/2021, 9NcC/5/2021, a odvolanie voči rozsudku z roku 2023, kde spisová značka ešte nie je známa. Zároveň konštatoval, že týmto výpisom súdnych konaní je potvrdené, že žalovaný je masový vrah, obzvlášť nebezpečný recidivista. Toľko súdnych konaní nemá ani doživotne odsúdený narkobarón, ktorý má na svedomí zabitých tisíce ľudí. Konania neboli prerušené a permanentne pokračujú ďalej. Následne apeloval na slovenský národ, a konštatoval, že sa jedná o zničený život jeho ako žalovaného, a bezbrehú túžbu po peniazoch, podaní subjektov Okresného súdu Bardejov, BARDBYT Bardejov, a advokáta žalobcu. Zároveň konštatoval, že súdne konanie sp.zn. 5C/32/2019 (ktoré je predmetom odvolacieho konania – poznámka odvolacieho súdu), sa vyvinulo zo súdneho konania 1C/165/2016. Vtedy subjekty dali do konania 50 vlastníkov bytov v bytovom dome J. XXX/XX, XXX XX D.. Žaloba znela na zaplatenie nedoplatkov s prísl., celkovo vo výške 96.890,03 Eur, a trovy konania. Následne poukázal na § 9 ods. 7 zákona č. 182/1993 Z.z., z ktorého citoval. Zároveň konštatoval, že bytový dom J. XXX/XX, D. má 76 bytov, a znova uviedol, že 50 vlastníkov bytov bolo daných do konania. Má sa jednať o preukázateľne obrovský rozpor medzi správcou bytového domu a vlastníkami bytov v bytovom dome J. XXX/XX, a kládol otázku, že čo teraz. S tým, že všetko musí rozlúsknuť zmluva o výkone správy bytového domu J. XXX/XX, ako rozhodný faktor súdneho konania sp.zn. 1C/165/2016. Nabádal teda na prečítanie tejto zmluvy, kde uviedol, že úlohy, záväzky a povinnosti správcu D., z ktorého citoval, a konštatoval, že je to výborne napísané. Žalobca, jeho právny zástupca, ale aj sudca na súde prvej inštancie si mali zmýliť svoje peniaze s peniazmi vlastníkov bytov v bytovom dome J. XXX/XX. Pohľadávky vlastníkov bytov v bytovom dome sú majetkom týchto vlastníkov. Majetok vlastníkov nie je súčasťou majetku správcu. Pohľadávky vlastníkov bytov bytového domu sa nemôžu riešiť súdnou cestou bez súhlasu zástupcov vlastníkov bytového domu J. XXX/XX. Vysvetľoval žalovaný vo svojom odvolaní a konštatoval, že to robí po lopate, ako malým deťom, čo sa učia čítať a písať s tým, že dúfa, že to bolo pochopené. Uvedené, že sa pohľadávky dajú vymáhať len so súhlasom zástupcov vlastníkov bytov v bytovom dome J. XXX/XX zopakoval žalovaný vo svojom odvolaní. Následne citoval z § 8 (3), (5), § 8b ods. 1 písm. b/, c/, d/, j/, (z/), zákona č. 182/1993 Zb., a konštatoval, že všetko čo bolo v Zbierke zákonov vyhlásené, má za to, že dňom vyhlásenia sa stalo známym každému, koho sa to týka. Ide o zásadu, ktorá znamená, že neznalosť zákona nikoho neospravedlňuje, a neobviňuje z právnej zodpovednosti za jeho porušenie. Ide teda o právnu fikciu, že každý je oboznámený, s platnými a účinnými právnymi predpismi, a tým si je vedomý svojich práv a povinností. Žalovaný mal za to, že žalobca, jeho právny zástupca, i sudca na súde prvej inštancie vedome nechcú dodržiavať zákon a právne predpisy Slovenskej republiky, čo je právne podstata aplikácie trestných činov voči Okresnému súdu Bardejov, žalobcovi a jeho právnomu zástupcovi, a ich kamarátov, ktorých mená žalovaný ešte zatiaľ nepozná, ale určite sa časom tiež zverejnia, Zároveň žalovaný konštatoval, že zmluva o výkone správy patrí medzi spotrebiteľské zmluvy, ktorou je každá zmluva bez ohľadu na právu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednávania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Zároveň konštatoval, že spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 1 – 4 Občianskeho zákonníka). Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom spotrebiteľom, vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou (§ 290 CSP). Zároveň poukázal aj na zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z., ktorý chráni spotrebiteľa, z ktorého § 4 (5), § 5 (1), a § 4 (2) citoval.

27. Žalovaný sa ďalej zaoberal spotrebiteľskou zmluvou s tým, že konštatoval, že pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv zákon vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa, ako tzv. slabšej zmluvnej strany.

Toto postavenie vyplýva zo skutočnosti, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície v slabšom postavení a nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom a tiež zo zásady neprípustnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov, ako tzv. silnej zmluvnej strany. Poukázal na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uvedené predložil na zamyslenie tak konajúcemu súdu, ako aj žalobcovi a ich kamarátom. Konštatoval, že cez 100.000,- Eur sa ukradlo z fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu J. XXX/XX, (možno aj zo služobného účtu vyšetruje sa). Týmito peniazmi mal žalobca financovať súdne konania a súdny poplatok, aby sa tieto súdne konania mohli uskutočniť proti vlastníkom bytov v bytovom dome J. XXX/XX. Zároveň BARDBYT financoval súdne konania proti spoločnosti F.. Ďalej sa týmito peniazmi platil aj právny zástupca žalobcu, bez súhlasu zástupcu vlastníkov bytového domu J. XXX/XX. Takže aj súdne konanie sp.zn. 5C/32/2019, ktoré vychádzalo zo súdnych konaní sp.zn. 1C/165/2016 a sp.zn.. 5C/7/2019 je zaplatené z ukradnutých peňazí. Sú to desiatky súdnych konaní, všetko sa bude anulovať. Následne informoval žalovaný vo svojom odvolaní komu poslal všetky podania, teda súdu, tri podania sudcovi, jedno podanie predsedníčke Okresného súdu Bardejov s touto tematikou, a upozorňoval ich na skorumpované mafiánske praktiky v týchto súdnych konaniach, teda sp.zn. 5C/32/2019 a ďalších, o ktorých je toto odvolacie konanie, str. 19 ods. 70, z ktorého citoval. Vyzval odvolací súd, aby si osobne predvolal konajúceho sudcu na súde prvej inštancie a opýtal sa ho, či je normálny alebo skorumpovaný. Následne vzniesol žalobca námietku zaujatosti konajúceho sudcu vo vzťahu k svojej osobe s tým, že dôkazy majú byť podložené zákonnými a právnymi predpismi Slovenskej republiky. Žiadal dohodu, ktorá by spočívala v odškodnení za 8 ročné skorumpované mafiánske praktiky voči žalovanému, a zároveň ukončenie súdneho konania sp.zn. 5C/32/2019. Zároveň poukázal komu všetkému bude dávať podnety, teda NAKA E., Úradu na ochranu oznamovateľov proti spoločenskej činnosti, prokuratúre, kriminálnej polícii, predsedovi Krajského súdu v Prešove, akcií BARDBYT, akcií F., upovedomia sa aj ostatní, t.j. 49 vlastníkov bytového domu J. XXX/XX o právnych otázkach súdneho konania 1C/165/2016 a nároku na odškodnenie. Samozrejme upovedomí aj subjekt F., ktorý sa s BARDBYTom 18 rokov súdi, advokátsku komoru, atď. Zároveň žalovaný uviedol, že sa bude riadiť pokynmi týchto subjektov, ktoré budú na seba nadväzovať a odtnú hlavu tejto mafiánskej skorumpovanej chobotnici. Ako oznámila Kriminálna polícia D. – E., bude postupovať riadok po riadku, dôkaz po dôkaze a bude konfrontovať s dotýčným, ktorého sa to týka a aj sudcu. Zároveň poukázal žalovaný na hlavný dôkaz pre krajský súd, lebo súdne konanie sp.zn. 5C/32/2019 vystaval zo súdneho konania sp.zn. 1C/165/2016. Žalobcom bol D. D., žalovaných bolo 50 vlastníkov bytov bytového domu J. XXX/XX, o zaplatenie nedoplatkov vo výške 96.890,03 Eur s príslušenstvom. Žalovaný sa nachádza medzi týmito 50 - imi vlastníkmi. Upozornil na odôvodnenie uznesenia sp.zn. 1C/165/2015, a na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, z ktorého citoval znenie ust. § 220 ods. 2, 3 CSP, a konštatoval, že každý rozsudok musí spĺňať atribúty ustanovenia § 220 ods. 2 a 3 CSP. Následne citoval z Nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 114/2018 a konštatoval, že nevie či človek má plakať alebo sa má smiať. Konštatoval, že je skorumpovaná korupcia, keď pozriete odôvodnenie rozsudku (uznesenia) sp.zn. 1C/165/2016. Márne by sa hľadalo niečo čo píše krajský súd, aké by malo byť odôvodnenie rozsudku. Možno čítať sprava doľava, zľava doprava, zhora dole, atď., chýba tá podstata. Dôkazom má byť zmluva o výkone správy, zákon č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov, z akých dôkazov súd vychádzal, ako boli vysvetlené skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, procesný útok – procesná obrana, ako vec právne posúdil, ktoré dôkazy boli vykonané, ako vyhodnotil dôkazy, ktorý z vykonaných dôkazov považuje za hodnoverný a ktorý nie, a aké zistenia vyvodil z dôkazov, ktoré si odporujú alebo sa vylučujú, ktoré dôkazy neboli vykonané a z akého dôvodu, atď. Veď je to spotrebiteľský spor, spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou (§ 290 CSP). Žalovaný mal za to, že sú to mafiánske skorumpované praktiky. 50 vlastníkov bytov, ktorí ani nevedia z akého právneho dôvodu sú súdení, a ani nevedia proti čomu sa majú odvolať. Takto napísať uznesenie s odôvodnením to už potrebuje obrovskú odvalu. Čo vie konajúci sudca na súde prvej inštancie o nedoplatkoch (pohľadávkach) vlastníkov bytov v bytovom dome J. XXX/XX? akým právom sa do toho montuje? Prečo ničí životy Slovákom, ľuďom bez právnej podstaty? Pohľadávky – nepoplatky je majetok vlastníkov bytov v bytovom dome J. XXX/XX. BARDBYT BARJDEOV ešte ani nie je právoplatný správca, môže tak pohľadávky a nedoplatky vlastníkov bytov v bytovom dome J. XXX/XX sledovať – evidovať = vymáhať ústne a upomienkami = dať návrh na súdne konanie, dražbu – exekúciu. Akým spôsobom sa to uskutoční rozhodnú vlastníci bytov v bytovom dome J. XXX/XX. Len so súhlasom vlastníkov bytov v bytovom dome J. XXX/XX sa môže uskutočniť súdne konanie, exekúcia – dražba, atď. Následne poukázal na zákon č. 182/1993 Z.z., § 14b, z ktorého citoval (1), a konštatoval, že ruka v ruke so súhlasom vlastníkov bytov v bytovom dome J. XXX/XX sa môže aplikovať súhlas, že náklady spojené so súdnym konaním budú hradené z účtu domu. Po pozretí do zmluvy o výkone správy

bytového domu J. XXX/XX za 20 minút = je to vyriešené. Žiak 1. stupňa základnej školy by to vyriešil možno za hodinu. Uvedené pokiaľ by urobil súd prvej inštancie, právny zástupca žalobcu a ich kamaráti v USA tak majú 150 rokov basy. V moslimských štátoch okamžite trest smrti. Veď na Slovensku nie je ani toľko paragrafov trestného zákona, ale niektoré uviedol, začal bezdôvodným obohatením, krivým obvinením, ohováraním, zneužitím právomoci verejného činiteľa, vydieraním, krivou výpoveďou a krivou prísahou, marením spravodlivosti, zasahovaním do nezávislosti súdu, nepreukázaním trestného činu, nadržiavaním, schvaľovaním trestného činu, nepriamou korupciou, podplácaním, prijímaním úplatku, marením úlohy verejného činiteľa, pričom znova poukazoval na zlatú baňu = formou mafiánskych – skorumpovaných praktík. Znova citoval zo zákona č. 182/1993 Z.z., konkrétne § 15 (1). Následne konštatoval, že pohľadávky – nedoplatky sú majetkom vlastníkov bytov, a súd prvej inštancie sa len môže na to zďaleka prizerať, nemá na to právo BARDBYT. Môže len sledovať a dávať návrhy len so súhlasom zástupcov vlastníkov bytového domu J. XXX/XX. Následne poukázal na politickú situáciu, konštatovanie politikov, a upozornil na to, že od rozsudku (uznesenia) sp.zn. 1C/165/2016 vystali ďalšie desiatky súdnych konaní. Medzi nimi aj súčasné odvolacie konanie 5C/32/2019. Keby nebolo 1C/165/2016, nebolo by ani 5C/32/2019. Následne konštatoval, že ak všeobecný súd nevykoná dôkaz navrhovaný stranou v konaní, a hoci tento má preukazovať takú medzi stranami konania spornú skutkovú okolnosť, ktorá je pre meritórne posúdenie žalobného nároku významná, či dokonca rozhodujúca, znemožní tým strane konania uskutočniť jej patriace procesné práva v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces. Teda citoval Nález Ústavného súdu sp.zn. II.ÚS 162/2019 z 21.11.2019, a sám konštatoval, že tu trafil kliniec po hlavičke. Pre krajský súd uviedol, že spor na súde prvej inštancie trval 5 rokov. Celkovo 8 rokov súdnych konaní voči žalovanému, a nebol mu priznaný ani jeden jediný dôkaz v jeho prospech. Všetky dôkazy, ktoré žalovaný predložil sú fabulácia – fabulované!!!!!!!, ako má písať sudca prvej inštancie v rozsudku 5C/32/2019. Za 8 rokov všetky dôkazy, ktoré boli podané a všetky podania, ktoré informujú o dôkazoch v prospech žalovaného je tvrdená fabulácia a zavádzanie súdu. Zároveň má ísť o zaujímavosť, že súdne konanie sp.zn. 1C/165/2016 viedol sudca Mgr. Rebej. Súd prvej inštancie, žalobca aj právny zástupca žalobcu, a ich kamaráti, za účelom bezdôvodného obohatenia si súdne konanie 5C/32/2019 rozdelili napoly, a vzniklo ďalšie súdne konanie, a vzniklo konanie sp.zn. 5Csp/108/2019. Ale najprv museli konanie sp.zn. 5C/32/2019 rozsudkom ukončiť, lebo dva súdne konania s rovnakou tematikou sa na súde prvej inštancie nemôžu konať. Boli by zlúčené do jedného samostatného konania. Tak za dva mesiace, bolo to v roku 2020, bez problémov bol vynesovaný rozsudok 100% -ná výhra BARDBYT, 100% - né trovy BARDBYT. Žalovaný podal odvolanie. Bolo to prvé odvolacie konanie v roku 2020. Keďže sa uvoľnilo miesto na Okresnom súde Bardejov pre ďalšie súdne konanie, tak vzniklo konanie sp.zn. 5Csp/108/2019. Najskôr si súd prvej inštancie, BARDBYT, aj právny zástupca žalobcu dali „predjedlo“, a to platobný rozkaz, kde žalovaný musel podať odpor voči platobnému rozkazu, a začalo sa súdne konanie. Peniaze sa sypú z každej strany súdu prvej inštancie. Má stáť za povšimnutie akú dohodu majú žalobca, a ich právny zástupca, a to zmluvu v súdnom spise, keď bude treba tak túto niekomu pošle. Je to len časť, ale vecná, kde citoval súhlas, aby splnomocnený advokát ustanovil za seba zástupcu. Peniaze na súdny poplatok si zoberú z účtov vlastníkov bytov bytového domu J. XXX/XX. Odmena náhrady za súdne konania s tematikou bytový dom J. XX/XX, budú zaplatené tiež z účtov vlastníkov bytov bytového domu. Majú skorumpovať súd prvej inštancie, a časť sudcov krajského súdu. Niektoré súdne konania sú rozdelené na polovicu, majú desiatky súdnych konaní, ktoré nemali byť, ale vďaka korupcii sa uskutočnili. Na krajskom súde majú mať tiež svojich kamošov a sypú sa im trovy konania. A keď na to NAKA E. príde, nevádi, ďalšie desiatky súdnych konaní – peniaze sa sypú, keď sa to tiahne 18 rokov? – otázka bytového domu J. XXX/XX. Keď upozorňoval žalovaný predsedu Okresného súdu Bardejov, že súdne konania 1C/165/2016, a 5C/32/2019, 5Csp/108/2019, ich zákonným sudcom je sudca K. L., tak predsedníčka napísala, že je to podľa aplikácie náhodný výber. Po slovensky má byť povedané, že advokáti a korupčiaci si môžu vybrať sudcu – podľa svojho gusta, akého chcú. Ministerstvo spravodlivosti by si malo posvietiť na Okresný súd Bardejov, Krajský súd Prešov a ich machinácie so sudcami, ktorým sú prideľované jednotlivé súdne konania. Tak sa podala na sudcu K. L., zákonného sudcu súdneho konania sp.zn.5C/32/2019 námietka zaujatosti. V tejto súvislosti poukázal žalovaný na ust. § 54 ods. 1, 2 CSP s tým, že predsedníčka súdu nie že by dala do 7 dní toto podanie Krajskému súde Prešov, túto námietku zaujatosti, ale dala to do spisu sudcovi K. L. – zákonnému sudcovi, a ten ešte 365 dní, t.j. celý rok schoval si to písomné podanie „pod posteľ“, a až po niekoľkých urgenciách žalovaného to už krajský súd nevydržal a vrátil celý súdny spis do Bardejova s odpoveďou, že pokiaľ sa neurobí námietka zaujatosti, tak ten súdny spis sa do Prešova ani nemá vracieť. Tak musel poslať sudcu K. L. po roku tú námietku zaujatosti na Krajský súd v Prešove. Súd prvej inštancie si vybral na krajskom súde, aby tú námietku zaujatosti rozhodoval sudca A. G., bývalý predseda Okresného súdu Bardejov, teda sudca Krajského súdu v Prešove. Sudca K. L. nebol

vylúčený, teda nie je zaujatý, ani skorumpovaný. Trikrát bola vyzvaná skorumpovaná predsedníčka Okresného súdu Bardejov, aby sa vyjadrila ohľadom korupcie námietky zaujatosti sudcu K. L., ktorú ona zinscenovala, to samozrejme odmietla. Následne žalovaný znova zo svojho subjektívneho pohľadu opisuje ako mala prebiehať korupcia na Okresnom súde Bardejov, a kde by mali sedieť všetci s tým, že každý je každému niečo dlžný. Zároveň konštatoval, že sa musí vymeniť celá generácia sudcov a úradníkov, aby sa korupcia vrátila do normálu. Následne citoval žalovaný z rozsudku 5C/32/2019 ods. 22, i zo zákona č. 182/1993 Zb., § 8b (1), § 8b (2). Žalovaný zároveň poukázal na kontrolu SOI a na to, že z predmetnej súvislosti F. M. požiadal odbor ochrany spotrebiteľa a trhového dohľadu o stanovisko a právny názor ohľadne súdnych poplatkov. Tento následne o zjednotenie právneho názoru požiadal právny odbor ÚI SOI, ktorý požadované stanovisko zaslal na OOSTD dňa 22.07.2022, odkiaľ bolo po spracovaní zaslané dňa 29.07.2022 na N. M.. V rámci svojich kompetencií predbežne podľa informácií F. M. malo v mesiaci august 2022 prebehnúť došetrenie predmetnej kontroly, a o jeho výsledku mali byť strany informované. Súd prvej inštancie mal mať takéto informácie na háku s tým, že majú platiť zákony, konkrétne zákon č. 182/1993 Z.z., a zákon č. 250/2007 Z.z. Znova poukázal na to, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, že prvá osoba sú vlastníci, druhá osoba správca BARDBYT BARDEJOV, a tretia osoba všetky ostatné subjekty, a v žiadnom prípade F. D.. Vymáhanie škody, ktorá vznikla činnosťou osôb, t.j. subjektu F. D., a domáhanie sa navrátenia neoprávnene poskytnutých a prijatých platieb, ktoré vlastníci bytového domu J. XXX/XX uhradili subjektu SRAVBYT BARDEJOV, pohľadávky a nedoplatky sú majetkom vlastníkov v bytovom dome J. XXX/XX. Správca je povinný sa rozhodnutím vlastníkov riadiť to je podstata – akcia. Správca BARDBYT Bardejov je povinný zastupovať vlastníkov bytov v bytovom dome, a mal dojednať čo najvýhodnejšie podmienky, aké sa dali dojednať v prospech vlastníkov bytov. Vlastníci bytov v bytovom dome J. XXX/XX mali rozhodnúť o výbere dodávateľa (advokáta), na ich zastupovanie v súdnom spore so spoločnosťou F., F.. Správca BARDBYT bol povinný riadiť sa rozhodnutím vlastníkov bytov. Zároveň žiadal, aby si odvolací súd všimol, že v zákone č. 182/1993 Z.z. má posledné slovo a o všetkom rozhoduje vlastník bytov v bytovom dome, ako spotrebiteľ, a v každých činnostiach ho zákony a právne predpisy Slovenskej republiky chránia hlavne v oblasti právnej. Zo strany súdu prvej inštancie má ísť o tvrdú fabuláciu a skorumpované mafiánske praktiky. Správca bytového domu bez súhlasu 50 vlastníkov bytového domu dal do súdneho konania kolosálny podvod s tým, že sa treba zamyslieť nad otázkou na čo sú zákony a právne predpisy Slovenskej republiky. Odvolací súd by sa mal nad touto otázkou zamyslieť. Právny zástupca žalobcu na otázku prečo sa BARDBYT Bardejov a správca nesúdi so F. D., nedoplatky vlastníkov v bytovom dome, sms správou odpovedal, že neprávnik to nepochopí, takýto spor by prehrali. F., F., má advokátov a skúsenosti so spravovaním bytov. Vlastníci bytov v bytovom dome Tačevská 610/23 to bola ľahká korisť. Mali to dobre premyslené.

28. Čo sa týka právneho posúdenia uviedol žalovaný čo je právnym posúdením veci s tým, že poukázal na to, ako dopadlo prvé odvolanie proti rozsudku vo veci sp.zn. 5C/32/2019, kde mal rozhodovať sudca A. G., s výsledkom 100% - ná výhra BARDBYT, čo má byť šokujúce. Zároveň sa nevyhlásil zo súdneho konania s odpoveďou, že už rozhodoval súdne konanie v otázke bytového domu J. XXX/XX. Alebo na krajskom súde musí byť nejaký kontrolný orgán, ktorý by takýchto sudcov vylúčil z týchto súdnych konaní. Sudca A. G. viac ako pol roka mohol rozhodnúť vo veci sp.zn. 5C/32/2019. On sa tohto konania vzdal, a dostalo sa to k neskorumpovanej sudkyňi A. F., ktorá iniciovala námietku zaujatosti a vrátila spis do Bardejova. Uznesenie vo veci sp.zn. 5C/32/2019 sa dostalo sudcovi A. G., bývalému predsedovi Okresného súdu Bardejov, ktorý mal „ukočirovať“ sudkyňu A. F., a rozsudok súdu bol zrušený a vrátený súd prvej inštancie, aby sa znova rozhodlo. Z toho vyvodil žalovaný, že nikto nechcel veriť, že aj na krajskom súde šarapatí korupcia so sudcami. Znova navrhol pozrieť zmluvu o výkone správy bytového domu J. XXX/XX, a poukázal na 18 ročné súdne konania. Uviedol, že zmluva sa skladá z dvoch častí, a druhá časť je určená bytovému domu J. XX. Zároveň uviedol znova, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu a dodávateľ BARDBYT, s.r.o., využíva v súdnych konaniach to, že vlastníci bytov bytových domov sa v tomto zoskupení zmlúv nevedia orientovať po stránke právnej, a tým pádom sa nemôžu brániť.

29. Následne žalovaný znova citoval ust. § 51 Občianskeho zákonníka, a poukázal na slabšie postavenie strany spotrebiteľa. Zároveň keď sa kontrolné orgány pýtali BARDBYT Bardejov, čo to má znamenať to zoskupenie zmlúv alebo strán, tak BARDBYT odpovedal, že po vzniku spoločnosti BARDBYT, s.r.o., bola prevzatá agenda od spoločnosti F., F., a jeho zamestnancov, pričom predmetné zmluvy sa ponechali ako zvykové právo z obdobia správcovstva spoločnosti F. D.. Následne charakterizoval žalovaný koho považuje za dodávateľa s tým, že BARDBYT Bardejov je dodávateľom a upozornil, že kontrolné orgány Slovenskej republiky vydávajú osvedčenia takým firmám (ľuďom), ktoré nemajú ani šajnu čo idú s týmto osvedčením robiť. BARDBYT Bardejov, je toho názorným príkladom. Oni

si bez problémov preberú pracovnú agendu a všetko čo s tým súvisí od spoločnosti F. D., a potom sa s tou istou spoločnosťou F. D. 20 rokov súdia. Ohľadne tejto pracovnej agendy ide o svetový unikát. Pat a Mat im môžu len závidieť. Všetky dôkazy sa majú nachádzať v súdnom spise sp.zn. 5C/32/2019 a sp.zn. 5Csp/108/2019 s tým, že ich žalovaný pošle komu treba. BARDBYT Bardejov, ako správca bytového domu J. XXX/XX, v období rokov 2005 až 2010, vrátane týchto rokov, nevyúčtoval a nedával vlastníkom bytov v bytovom dome J. XXX/XX konečné vyúčtovania nákladov spojených s užívaním a správou bytu, hoci prijímal peniaze od týchto vlastníkov. Odpoveď BARDBYTU znela: „Lebo im SPRAVBYT Bardejov nedovolil vykonávať správu bytového domu J. XXX/XX a veci s tým súvisiace. SPRAVBYT Bardejov bol predchádzajúci správca bytového domu J. XXX/XX, a od roku 2005 sa súdi s BARDBYTOM. Preto položil žalovaný otázku, kto je správcom bytového domu J. XXX/XX. BARDBYT Bardejov v období rokov 2005 – 2010 prijímal od vlastníkov bytového domu J. XXX/XX peniaze, ale späťne im nedal žiadne doklad a vyúčtovanie ohľadne týchto peňazí. Napriek tomu, že nezabezpečoval všetky služby spojené s bývaním pre vlastníkov bytov daného bytového domu, bol povinný vykonať vyúčtovanie služieb spojených s bývaním. Bol povinný vyúčtovať aj čerpanie fondov prevádzky, údržby a opráv, čo neurobil v súlade so zákonmi, ktoré žalovaný vyššie citoval. Má ísť o hrubé porušenie povinnosti správcu bytového domu. Tok finančných prostriedkov obidvoch subjektov, t.j. správcu BARDBYT, s.r.o., a subjektu F., F., bol neprehľadný, a vlastníci bytov boli poškodzovaní a nemali prehľad o finančných prostriedkoch, ktoré sú prostriedkami vlastníkov bytov a nie správcu. Podľa dokladov si bývalý a nový správca refundovali nejaké prostriedky, podľa názoru žalovaného v rozpore so zmluvami uzavretými s dodávateľmi. Mal im urobiť vyúčtovanie za rok 2005 až 2010 vrátane a vlastníkov bytov v bytovom dome, vrátiť prípadné preplatky finančných prostriedkov. Jedná sa o sumu 60.000,- Eur približne. Je to v štádiu dokazovania kriminálnej polície Bardejov. Následne žalovaný znova zopakoval, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, a trestné činy zneužitie právomoci verejného činiteľa, a ďalšie, ktoré už uviedol predtým. Jedná sa o právnu nekompetentnosť BARDBYTU Bardejov, ktorý využíva 100% - nú spoluprácu s Okresným súdom Bardejov. Žalovaný mal tiež platiť BARDBYTU v rokoch 2005 až 2010 mesačne platby spojené s užívaním bytu. V kúpnej zmluve mal napísané, že správcom bytového domu je BARDBYT Bardejov. Žalovaného nikto neinformoval, že o bytový dom J. XXX/XX prebiehajú súdy, podvody, korupcia, krádeže, atď. Keď ani po 2 rokoch nedostal od BARDBYTU konečné vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním správou bytu, musel si sám nájsť kto by mu tieto vyúčtovania urobil. To je nepredstaviteľné a svetový unikát. Položil ďalej otázku prečo sa BARDBYT Bardejov nesúdi s vlastníkami bytov J. XXX/XX o nedoplatky za roky 2005 až 2010, vrátane týchto rokov, keď bol správcom. Bral peniaze, nerobil vyúčtovania a tieto vyúčtovania robila iná firma. Podľa dôkazov, to je obrovské pochybenie a svinstvo – korupcia nevidaných rozmerov súdov Slovenskej republiky na všetkých úrovniach. Žalovaný za roky 2006 až 2007 od BARDBYTU za to, že nedával konečné vyúčtovania nákladov spojených s užívaním a správou bytu na pokyn primátora K. D. O., mu BARDBYT mal časť peňazí vyplatiť, no na tú druhú časť čaká dodnes. To sa mal dozvedieť žalovaný od Kriminálnej polície D.. BARDBYT tieto peniaze poslal žalovanému, ale prišli na účet D. D., ďalšej mestskej spoločnosti. Číslo účtu bolo D. D.. Čierna ekonomika BARDBYT Bardejov posielala peniaze svojim zamestnancom alebo vlastníkom bytov, no peniaze prichádzajú na iné súkromné účty. Kriminálna polícia D. to zdokumentovala a dala návod žalovanému ako sa dopracovať k týmto peniazom. Keďže je to bankové tajomstvo, tak si to musí Okresný súd Bardejov vyžiadať. Ide o sp.zn. ČVS: P/E., pričom má existovať Znalecký posudok č. XX/XXXX, vypracovaný znalcom N. L. M.. V tabuľke č. 4 vrátane záloh B. 2006 - 604,12 Eur, vrátane záloh B. 2007 – 398,16 Eur, účet, ktorý nemá byť žalovanému neznámy. Právny zástupca žalobcu mal uviesť v sms správe, že si to prevelil. Prvá platba vo výške 640,12 Eur išla na účet, a druhá platba vo výške 398,16 Eur išla na účet BARDBYTU, pretože predtým si ju mal vybrať žalovaný v hotovosti. Žalovaný sa tešil ako napíše, že mu povinný BARDBYT Bardejov má zaplatiť 398,16 Eur, s úrokom z omeškania vo výške 5,09% ročne z tejto sumy od roku 2007 do roku 2023 vrátane, t.j. 17 rokov. Sudca bol vyzvaný najmenej 5 krát, aby si tento dôkaz od kriminálnej polície vyzdvihol, avšak nebola žiadna reakcia. Keďže súd prvej inštancie i krajský súd zakázali F. D. narábať s financiami a majetkom vlastníkov bytov v bytovom dome J. XXX/XX, J. F. D. za rok 2010 nemohol urobiť vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu. Je to až úsmevné. F. mal všetko urobené, odpočty bytov a všetko riadne vyúčtované v bytovom dome, no súdy mu zakázali narábať s financiami. Zákony sú neúprosné, spotrebiteľská zmluva, občiansky zákonník, BARDBYT Bardejov, aj keby nechcel musí to zaplatiť. Ak správca neuhradí preplatok v dohodnutej lehote podľa zmluvy o výkone správy, potom podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že máte právo požadovať od dlžníka správcu, popri plnení úroky z úrokov z omeškania, poplatok z omeškania. Preplatok bez súhlasu žalovaného sa nemôže presunúť na iný účet. D. D., nebol schopný namontovať ani merače tepla na radiátory, pomerové rozdeľovače nákladov tepla na vykurovanie. Hoci 01.01.2017 to dostal

rozkazom od Slovenskej republiky. Všetci si túto povinnosť splnili len BARDBYT Bardejov je výnimka. Namontoval ich až rok a pol, až rok a trištvrté, v 6. až 9. mesiaci v roku 2018. Dostal pokuty od SOI M. za porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa, č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a ďalšie zákony. On pokutu zaplatil, sumu 500,- Eur, bez právom znaného dôvodu z fondu prevádzky, údržby a práv bytového domu J. XXX/XX. To bola jeho banka, a čo dostal ďalšie pokuty od SOI M.. Následne žalovaný uviedol, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému na účet, ktorý bude predložený sumu, ktorú určí súd alebo dohoda s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne z tejto sumy od roku 2017 do roku 2023, vrátane týchto rokov. Ďalšia neschopnosť BARDBYT Bardejov, je že ako správca čerpal z fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu finančné prostriedky súvisiace s nákladmi na upratovanie, dozor výťahu a poistenie bytového domu, bez právneho dôvodu. Bolo to v rokoch 2010 až 2020. Išlo o ďalšie porušenie zákonov, pokuty pre BARDBYT Bardejov. V tejto súvislosti poukázal žalovaný na § 8 (3, 5) zákona č. 182/1993 Z.z. Ďalšie prekvapenie bolo po zrušení rozsudku vo veci sp.zn. 5C/32/2019. Uznesenie prišlo na súd prvej inštancie dňa 02.02.2022, ale žalobca ho mal už v decembri 2021. Právny zástupca žalobcu dňa 15.12.2021 poslal podanie na súd prvej inštancie, kde kritizuje spotrebiteľskú zmluvu. Pričom spotrebiteľská zmluva nebola od roku 2016 v súdnych konaniach ani raz spomenutá. Žalovaný tvrdí, že žalobca má na Krajskom súde Prešov svoje kone. Zároveň poukázal žalovaný na prieťahy v konaní sp.zn. 5C/32/2019, a na názor ÚS SR na prieťahy v konaní. Zároveň poukázal na svoje sťažnosti adresované predsedníčke Okresného súdu Bardejov s tým, že táto vyhovelá žiadosti žalovaného, a napísala, že si posvietia na súdne konanie sp.zn. 5C/32/2019 a budú ho pozorne sledovať a upozornila sudcu na prieťahy v súdnom konaní. Preto sudcovi nič neostávalo a musel vydať rozsudok vo veci. Keďže všetky súdne konania od roku 2016 sú neopodstatnené, berie sa to ako prieťahy v súdnom konaní. Výška odškodnenia za vzniknuté prieťahy nemá presné tabuľkové vyjadrenia. Závisí od každého prípadu osobitne. Podľa rozhodne Appicella proti Taliansku, Európsky súd pre ľudské práva uviedol, že suma pohybujúca sa medzi 1.000,- až 1.500,- Eurami za rok trvania konania, nie za rok prieťahov predstavuje základnú hodnotu pre príslušný výpočet. Súd prvej inštancie, sudca i žalobca, i právny zástupca žalobcu a ich kamaráti by mali platiť za to, že o celý rok sa predĺžilo súdne konanie sp.zn. 5C/32/2019 vďaka tomu, že sa neuskutočnila námietka zaujatosti od 1.000,- do 2.000,- Eur. Pracovný život poškodeného poznačili súdne konania od roku 2016 a bude žiadať odškodnenie. Neskôr žalovaný uvedený nazval ako nemajetkovú ujmu, a popísal kedy dochádza k vzniku takejto nemajetkovej ujmy, čo môže spôsobiť a čo ju sprevádza. Zároveň uviedol, že žiada odškodnenie v rámci týchto súdnych konaní za porušenie ľudských práv a slobôd, za ochranu osobnosti, za zásah do ľudskej dôstojnosti, dobrej povesti, a na ochranu mena, že bola ohrozená jeho vážnosť u spoluobčanov pre poškodenie zamestnania a podnikania, že boli narušené rodinné vzťahy a boli spôsobené ďalšie nešpecifikované ujmy, za zhoršený zdravotný a psychický stav a ubližovanie na zdraví, že mu bola spôsobená majetková ujma, morálna škoda, a boli porušené a ohrozené i iné zákony a chránené práva. Následne citoval z uznesenia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5C/32/2019 str. 11 ods. 30. Znova žalovaný spochybnil súdne konania a právomoc súdu, i sudcu vo veci konať s tým, že všetko je možné iba so súhlasom a rozhodnutím vlastníkov bytov v bytovom dome Tačevská 610/23. Namietal, že rozhodnutím súdu prvej inštancie bol porušený právny názor Krajského súdu v Prešove. Žalovaný tvrdí, že má všetko vyplatené, má bločky a potvrdenia o zaplatení. Platby majú súvis s bytovým domom Tačevská 610/23. Všetko je to potvrdené vyšetrovateľom kriminálnej polície, prokurátorov, súdnym znalcom aj znaleckým posudkom. Boli dodané faktúry, že Spravbyť aj v roku 2019 mal výdavky a platil v otázke bytového domu Tačevská 610/23. Toto písomné odvolanie budú čítať viaceré zložky výkonnej moci Slovenskej republiky a žalovaný bude porovnávať. A vôbec sudca Krajského súdu Prešov si všimol písomné odvolanie žalovaného, kto sa odvoláva, a názormi NAKy E., prokuratúrou, kriminálnou políciou, úradom na ochranu oznamovateľov protispoločenskej činnosti, poslancami, právnikmi, internetom, a preto žalovaný sa domáha zrušenia ods. II. v celom rozsahu. Zároveň vyvedenia trestnoprávnej zodpovednosti voči súdu prvej inštancie, žalobcovi, právnomu zástupcovi žalobcu za korupciu, a odškodnenia žalovaného za skorumpované mafiánske praktiky subjektov, a korupciu. Tak by mal znieť výrok Krajského súdu v Prešove.

30. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Konštatoval, že proti výroku II. rozsudku podal odvolanie žalovaný. Odvolanie podal z dôvodov, ktoré sú uvedené v § 365 ods. 1 CSP. Tieto dôvody iba opísal zo zákona, ale bližšie ich nekonkretizoval. Navrhol rozsudok zrušiť a vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť voči všetkým zainteresovaným, t.j. súdu, žalobcovi i jeho právnomu zástupcovi. Predmetom súdneho sporu sú nedoplatky z ročných vyúčtovaní s príslušenstvom, za služby spojené s užívaním bytu vo vlastníctve žalovaného, nachádzajúceho sa na ulici J. XX E. D.. Žalobca ako správca bytového domu, podľa zákona č. 182/1993 Z.z. sa domáha uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť nedoplatky na účet bytového domu č. IBAN F. XX XXXX XXXX XXXX XXXX

XXXX. Žalovaný odmieta nedoplatky zaplatiť. Nepopiera, že žalobcovi nezaplatil nedoplatky, ktoré sú predmetom tohto konania. Povinnosť žalovaného vlastníka bytu platiť úhrady do fondov bytového domu vyplýva z ust. zákona č. 182/1993 Z.z. Následne citoval ust. § 10 ods. 1 a 6 tohto zákona. Žalovaný si nesplnil základné povinnosti, ktoré má vlastník bytu v bytovom dome. Je iba na jeho vôli a moci platiť, respektíve neplatiť platby za byt. Jeho rozhodnutie je neplatiť, lebo on je spotrebiteľ, a súd musí jeho neplatenie prijať, obhájiť a zabezpečiť mu ochranu, respektíve bezplatné využívanie služieb v bytovom dome na škodu všetkých ostatných 76 vlastníkov bytov v bytovom dome, tiež spotrebiteľov. Navyiac za neplatenie do fondov v bytovom dome sú zodpovední všetci ostatní, iba on nie. Takýto výklad zákona žalovanými je neprijateľný a úplne scestný. Argumentácia žalovaného v odvolaní je presiaknutá fabuláciou, je arogantná, nedôvodná, urážlivá, nedôstojná, právne irelevantná, zavádzajúca s evidentnou snahou sústrediť pozornosť odvolacieho súdu na riešenie nepodstatných skutkových a právnych otázok. Prejavuje sa v nej osobnosť žalovaného. Námitku žalovaného o vade konania, nevykonaní navrhnutých dôkazov považuje žalobca za nedôvodnú. Žalovaný nenavrhoval žiadne relevantné dôkazy, ktorými by sa súd mal zaoberať. Za dôkaz slúžia v súdnom konaní všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci. Súd rozhodne, ktorý z navrhnutých dôkazov vykoná podľa § 185 ods. 1 CSP. Žalobca má za to, že aj ostatné námietky žalovaného sú nedôvodné. Uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 19Co/33/2021 potvrdilo, že zmluva o výkone správy zo dňa 17.12.2004 uzatvorená medzi BARDBY Tom s.r.o. Bardejov, Q. E. D. R. K/4, J. XX, D., je od 01.01.2005 až doposiaľ nepretržite platná a účinná, a teda žalobca je správcom bytového domu podľa zákona č. 182/1993 Z.z. Uznesenie potvrdilo, že prvoinštančný súd správne uvažoval, keď považoval za dôvodné zaviazať žalovaného zaplatiť žalobcovi na nedoplatkoch na konečnom vyúčtovaní, keďže podľa výsledkov doterajšieho dokazovania žalovaný za žalované obdobie žiadne preddavky žalobcovi ako správcovi bytového domu, v ktorom sa nachádza aj byt žalovaného neuhradil. Následne žalobca poukázal na rozhodovaciu činnosť ÚS SR, ako aj NS SR. Spotrebiteľské právo je zaiste súčasťou vytvárania spoločenskej kohézie, ale právna úprava svojou zjednodušujúcou priamočiarosťou vykazuje asymetriu, pretože všetkých dodávateľov, stavia ako by na stranu zlých a spotrebiteľov na stranu tých ublížených. Termín ochrana spotrebiteľa sa vo svojom štandardnom význame v zásade vzťahuje na nekalé podmienky. Naopak obsahom princípu ochrany slabšej strany v procesných vzťahoch je akési dorovnanie procesného postavenia tej slabšej strany tak, aby bola zabezpečená spomínaná funkčná procesná rovnosť, a pomyselná rovná štartovacia čiara pre obe sporové strany. Na základe vyššie uvedeného navrhol žalobca odvolaciemu súdu potvrdiť odvolaním napadnutý druhý výrok rozsudku Okresného súdu Bardejov sp.zn. 5C/32/2019 zo dňa 31.05.2023 a priznať žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

31. K vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného sa znova vyjadril žalovaný, ktorý skonštatoval, že podal proti výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie. Konštatoval, že sa jedná o zjavne nedôvodnú žalobu, poukázal na článok 17 CSP, a článok 2 a 3 CSP. Mal za to, že originál písomného odvolania voči rozsudku je v súlade so zákonmi a právnymi predpismi Slovenskej republiky. Zároveň konštatoval, že nech si sudcovia Krajského súdu v Prešove urobia mienku čo je možné dosiahnuť vďaka kontaktom, peniazom a korupcii. Znova zopakoval, že je 8 rokov v súdnom konaní a znova uviedol všetky spisové značky týchto konaní. Uviedol ustanovenie § 11, zrejme Občianskeho zákonníka, pretože hovorí o ochrane osobnosti, následne citoval toto ustanovenie, aj ustanovenie § 13 (1). Znova zopakoval, že súdne konanie sp.zn. 5C/32/2019 vystalo zo súdneho konania sp.zn. 1C/165/2016. V konaní sp.zn. 1C/165/2016 bolo žalovaných 50 vlastníkov bytov v bytovom dome J. XXX/XX D.. Išlo o žalobu na zaplatenie 96.890,03 Eur. Malo sa jednať o odrazový mostík. Citoval § 9 ods. 7 zákona č. 182/1993 Z.z., s tým, že súdom alebo iným orgánom verejnej moci neprekáža rozpor záujmov spoločenstva alebo správcu so záujmami zastupovaných vlastníkov bytov alebo nebytových priestorov v dome. Súd Slovenskej republiky nemajú rešpektovať zákony a predpisy Slovenskej republiky, pričom znova poukázal na 50 vlastníkov bytov, kde ide o rozpor správcu so záujmami týchto zastupovaných vlastníkov. Citoval § 8a (1) zákona č. 182/1993 Z.z. Zároveň konštatoval, že v zmluve o výkone správy v bode zrejme II. Úlohy záväzky a povinnosti správcu B-4-c, správca eviduje pohľadávky vlastníkov bytov za nezaplatené úhrady do fondu opráv, správcovského poplatku a zálohových platieb za služby. Pohľadávky vymáha ústne a upomienkami. Vymáhanie pohľadávok súdnou cestou začne na základe súhlasu zástupcov vlastníkov. Náklady spojené so súdnym konaním budú hradené z účtu domu až do rozhodnutia súdu o úhrade trov konania. Podľa názoru žalovaného sa s tým súdy, žalobca, a jeho právny zástupca nevedia stotožniť. Poplatky za súdne konania uhrádzajú vlastníci bytov v bytovom dome Tačevská 610/23, ktorý povinné platia do fondu prevádzky údržby a opráv bez ich súhlasu. Správca D. D. ukradol z fondu prevádzky, údržby a opráv peniaze a financoval nimi súdne konania proti vlastníkom bytov v bytovom dome. Čo má byť až neuveriteľné alebo až unikátne. Znova zopakoval,

že pohľadávky a nedoplatky sú majetkom vlastníkov a vymáhanie súdnou cestou je možné len na základe súhlasov zástupcov vlastníkov. O všetkom rozhodujú vlastníci bytov, a všetko čo sa deje v bytovom dome má byť len so súhlasom a ich rozhodnutím. Znova citoval zo zákona č. 182/1993 Z.z. Poukázal na zmluvu o výkone správy, ktorá má byť akceptovaná v súdnom konaní. Mal za to, že správca BARDBYT Bardejov, bol povinný zastupovať vlastníkov bytového domu pri vymáhaní škody, ktorá bytovému domu vznikla činnosťou subjektu Spravbyť Bardejov. Mal zvolať schôdzu vlastníkov a povinne dojednať čo najvýhodnejšie podmienky, aké sa dali dojednať v prospech týchto vlastníkov. Konštatoval, že zo strany správcu ide o ničenie životov vlastníkov v bytovom dome Tačevská 610/23, skorumpovaných mafiánskych praktík bezdôvodného obohatenia, nerešpektovania zákonov a právnych predpisov Slovenskej republiky, a zmluvy o výkone správy bytového domu Tačevská 610/23. Následne sa zaoberal vyjadrením právneho zástupcu žalobcu, ktoré považoval za biznis, zlatú baňu a argumentáciu v prospech žalobcu kráľovský zaplatenú s tým, že od roku 2005 do roku 2023, vrátane, zarobil na súdnych konaniach v otázke bytového domu desiatky tisíc Eur. Podľa názoru žalovaného ide o marenie spravodlivosti. Zároveň mal žalovaný podozrenie, že právny zástupca BARDBYTU Bardejov, je platený z fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu Tačevská 610/23. Teda bol podaný podnet na kriminálnu políciu Bardejov, aby zverejnila dôkazy k tomuto podnetu a vyhodnotila oprávnenosť, čo je pravda. Zároveň si žalovaný kládol otázku aké atribúty má spĺňať rozsudok sp.zn. 5Co/32/2019. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie krajského súdu sp.zn. 19Co/23/2021, str. 11 ods. 31, z ktorého citoval. Uviedol, že súd prvej inštancie do rozsudku sp.zn. 5C/32/2019 neuviedol jediný dôkaz v prospech žalovaného, a nevysvetlil prečo dôkazy v prospech žalovaného nie sú hodnoverné. Dôkazy v prospech žalovaného mal úplne odignorovať. Hoci mu na tieto dôkazy prikázal prihliadnúť Krajský súd v Prešove. Malo sa jednať o jednostranný záver, 100%-nú výhru BARDBYTU Bardejov, hoci takýto postup zakázal samotný Ústavný súd SR. Nedoplatky sú majetkom vlastníkov bytov v bytovom dome Tačevská 610/23. Iba vlastníci bytov svojim rozhodnutím a súhlasom môžu rozhodnúť ako naložia s nedoplatkami vlastníkov bytov v bytovom dome, lebo je to ich majetok. Následne citoval žalovaný ust. § 200 ods. 2 CSP a ods. 3 CSP, a na ustálenú rozhodovaciu prax s tým, že súd prvej inštancie totálne odignoroval základné právne dôkazy žalovaného, ktoré majú zásadný miliardovo a miliónový vplyv na konečné rozhodnutie v súdnom konaní. Znova poukázal na kontakty a morálne dno, a citoval z uznesenia odvolacieho súdu a zaoberal sa § 220 ods. 2 CSP. Znova zopakoval všetky konania, ktoré sa viedli na Okresnom súde Bardejov, a začudoval sa nad tým, že keď je 10 súdnych konaní na Okresnom súde Bardejov, 10 krát sa určí ako sudca JUDr. Rebej. K vyjadreniu právneho zástupcu žalobcu, čo do spotrebiteľského práva a ochrany spotrebiteľa žalovaný uviedol, že spotrebiteľia na celom svete majú obrovské šťastie, že ich zákonné a právne predpisy spolu so zmluvou o výkone správy chránia a ochraňujú pred takými dodávateľmi ako žalobca a jeho právny zástupca. Znova zopakoval, že sa viedol spor s 50 vlastníkmi bytov, a odkázal na 72 strán svojho odvolania. Následne sa zaoberal neprijateľnými zmluvnými podmienkami, konkrétne neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmluve o výkone správy však nešpecifikoval (čl. 1306 spisu). Následne znova poukázal na ust. § 299 (2) CSP, s tým, že by nechcel byť žalovaný v koži konajúceho sudcu. Poukázal na strany č. 13 – 15 svojho odvolania. Namietal, že za 8 rokov súdnych konaní, ani len v jednom jedinom prípade nebolo urobené niečo v prospech spotrebiteľa, teda žalovaného. Pokiaľ tak súd neurobí bude mať na krku trestné oznámenie za marenie spravodlivosti. Zároveň žalovaný uviedol, že je pripravený podnet najvyšším predstaviteľom Krajského súdu v Prešove, kde im vysvetlil o akú korupciu ide, a kto ju chystá, kriminálna polícia už dostala podnet, najvyšší predstavitelia Mesta Bardejov, Dozorná rada BARDBYTU už tiež dostala podnet. Po voľbách dostanú podnet aj poslanci mestského zastupiteľstva. Prokurátor a Bardejov sa bude informovať na ochranu oznamovateľov proti spoločenskej činnosti dostane podiel, a zatiaľ to zákon, či žalovaný NAKOu Východ, aby od všetkých došli vyjadrenia s podpisom a s pečiatkou, a bude sa čakať na odvolací Krajský súd v Prešove s tým, že či tento bude mať odvahu. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 14.06.2019 do spisu sp.zn. 5C/7/2019 uviedol, že v súdnom konaní vedenom na súde pod sp.zn. 6C/5/2018 bola voči žalovanému uplatnená suma nedoplatku vo výške 1.739,18 Eur. V tomto konaní si uplatnili nedoplatok vo výške 2.484,84 Eur. Teda spolu 4.224,02 Eur, ako vyplýva výška nedoplatku z konečného vyúčtovania za rok 2014. Ako už bolo uvedené súdne konanie sp.zn. 6C/5/2018 sa zrušilo, lebo je to až úsmevné, sudcom nebol sudca JUDr. Rebej, a sudca JUDr. Majerník mohol mať iný právny názor. Vznikol poplach a tak sa to všetko zrušilo. Miesto jedného súdneho konania urobili desiatky súdnych konaní za účelom bezdôvodného obohatenia. Znova zopakoval žalovaný za čo žiada odškodnenie, jedná sa v podstate o tie isté dôvody ako uviedol vo svojom odvolaní. Navrhol rozsudok čo do druhého odseku v celom rozsahu zrušiť, vyvodíť trestnoprávnu zodpovednosť voči súdu prvej inštancie, žalobcovi a jeho advokátovi a za preukázateľnú korupciu žiadal odškodnenie v plnom rozsahu podľa zákona a právnych predpisov Slovenskej republiky.

32. Vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobcu bolo doručené žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu. Vyjadrenie zo strany žalobcu k vyjadreniu žalovaného do spisu predložené nebolo.

33. Žalovaný ďalej predkladal do spisu i prostredníctvom sťažnosti predsedníčke Krajského súdu v Prešove námietku zaujatosti konajúceho senátu. Predsedníčka senátu i sudkyňa spravodajkyňa JUDr. Gabriela Világiová, konajúca vo veci, podľa žalovaného pozná všetkých predstaviteľov Mesta Bardejov, čo ju diskvalifikuje z účasti na prejednávani a rozhodovaní sporu z dôvodu, že jediným spoločníkom žalobcu je Mesto Bardejov. Predsedníčka senátu JUDr. Gabriela Világiová dňa 26.01.2024 predložila spis Najvyššiemu súdu SR z dôvodu uplatnenia námietky zaujatosti žalovaným na čl. 1354 spisu v priebehu odvolacieho konania. Najvyšší súd SR prípisom zo dňa 06.02.2024, ktorý bol doručený Krajskému súdu v Prešove dňa 12.02.2024 s poukazom na to, že žalovaným podaná námietka zaujatosti bola uplatnená oneskorene, oznámil odvolaciemu súdu, že Krajský súd v Prešove s poukazom na § 53 ods. 1 CSP, nemal na uplatnenú námietku prihliadnuť, a vec predložiť na rozhodnutie najvyššiemu súdu ako súdu nadriadenému. Najvyšší súd z obsahu súdneho spisu zistil, že všetky uvádzané dôvody zaujatosti boli žalovanému známe už pred uplatnením námietky zaujatosti dňa 16.11.2023, keďže na tieto upozorňoval už aj vo svojich skorších podaniach, napríklad podanie zo dňa 08.08.2022, čl. 986 a nasl. spisu. Z uvedeného dôvodu subjektívna 7 dňová lehota na uplatnenie námietky zaujatosti začala plynúť dňom, kedy sa žalovaný dozvedel, že predmetný spor bol na odvolacom súde pridelený senátu JUDr. Gabriely Világiovej, t.j. dňa 06.11.2023, kedy bolo žalovanému prostredníctvom informačného centra Krajského súdu v Prešove oznámené, ktorému senátu bola vec pridelená. Podanie žalovaného, ktorým uplatnil námietku zaujatosti bolo osobne podané na Krajský súd v Prešove dňa 16.11.2023, t.j. po uplynutí zákonom ustanovenej 7 dňovej lehoty.

34. K tomu odvolací súd poznamenáva, že žalovanému bolo oznámené komu bol spis pridelený a kto je členom odvolacieho senátu dňa 16.11.2023, teda v pondelok. Posledný deň lehoty na podanie námietky zaujatosti bol pondelok 13.11.2023. Žalovaný uplatnil námietku zaujatosti až dňa 16.11.2023, teda subjektívna 7 dňová lehota na uplatnenie námietky zaujatosti uplynula aj vo vzťahu k ostatným členom odvolacieho senátu. Keďže žalovaný námietku zaujatosti neuplatnil najneskôr do 7 dní, odkedy sa dozvedel o dôvode, pre ktorý by mali byť členovia senátu 5Co vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, odvolací súd na neskoro uplatnenú námietku zaujatosti v zmysle ust. § 53 ods. 1 CSP neprihliadol, a vo veci pokračoval v odvolacom konaní.

35. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. vo výroku II. a IV. s poukazom na to, že opakovane namietaný sudca Mgr. Marek Rebej, nebol vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. 5C/32/2019 uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn. 19Co/32/2021 – 839 zo dňa 20.01.2022, a na opakované námietky zaujatosti odvolací súd neprihliadal v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario, s tým že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 19.04.2024 a zistil, že odvolanie žalovaného v napadnutej časti nie je dôvodné.

36. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

37. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym procesným postupom znemožňujúcim strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením veci i to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

38. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP, t. j. že súd prvej inštancie svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil odvolateľovi uskutočnenie procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva odvolateľa na spravodlivý proces, odvolací súd uvádza, že medzi zložky práva na spravodlivý proces (right to fair trial) možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu síce predstavuje pochybenie súdu, avšak o naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP pôjde iba vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

39. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 CSP písm. f) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd uvádza, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. K námietke nesprávneho skutkového zistenia z vykonaných dôkazov odvolací súd taktiež uvádza, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP. Voľné hodnotenie dôkazov súdom prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po individuálnej selekcii následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

40. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP (t. j. nesprávnemu právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Riešenie právnej otázky (quaestio iuris) prebieha v procese právneho posudzovania veci, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, zamýšľa sa nad možnosťou (potrebou) jej aplikácie, skúma jej obsah, zmysel a účel, normu interpretuje a na podklade svojich skutkových zistení prijíma právne závery o existencii alebo neexistencii dôvodu pre aplikovanie predmetnej právnej normy na posudzovaný prípad (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 9Cdo/23/2021 z 29.09.2021). Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

41. Vo veci v napadnutej časti bolo súdom prvej inštancie vykonané dokazovanie v dostatočnom rozsahu a zo zistených skutočností bol vyvedený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje a v ďalšom na neho odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Na zvýraznenie vecnej správnosti výrokov napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza nasledovné.

42. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že proti rozsudku súdu prvej inštancie, čo do výroku II. podal odvolanie žalovaný. Vo vzťahu k tomuto výroku sa viaže aj výrok IV. čo do trov konania, vo vzťahu k tomuto výroku však žalobca odvolanie nepodal, preto nemôže byť rozhodnuté v odvolacom konaní v neprospech žalovaného. V ostatných výrokoch, teda čo do zastavenia konania, výrok I. ktorým v prevyšujúcej časti súd prvej inštancie žalobu zamietol, teda III., proti výroku IV. ktorým podanie žalovaného zo dňa 21.06.2022 a zo dňa 19.09.2022, ktoré by podľa obsahu mohli byť vzájomnou žalobou odmietnuté, a proti výroku VI., ktorým stranám sporu nebol priznaný nárok na náhradu trov konania o podaniach žalovaného zo dňa 21.06.2022 a zo dňa 19.09.2022, ktoré by podľa obsahu mohli byť vzájomnou žalobou, odvolanie podané nebolo. Vo vzťahu k týmto výrokom rozsudkom nadobudol právoplatnosť a preskúmaný odvolacím súdom nebol. Žalovaný sa síce v odvolaní k týmto nárokom vracia, ale zároveň z obsahu jeho odvolania vyplýva, že jeho pracovný život poznačili súdne konania a bude žiadať odškodnenie.

43. Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že na základe zmluvy o výkone správy uzavretej podľa § 8 zákona č. 182/1993 Z.z. uzavretej medzi vlastníkami bytov v bytovom dome blok K/4 na ul. Ťačevská v Bardejove a spoločnosťou BARDBYT, s.r.o. ako správcom zo dňa 17.12.2004 sa žalobca v zmysle § 6 ods. 1, 3, § 8a ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. stal jediným správcom v predmetnom bytovom dome. Zároveň mal súd prvej inštancie za preukázané, že na základe kúpnej zmluvy zo dňa 10.02.2006 sa žalovaný stal výlučným vlastníkom bytu č. 55, na 9. poschodí obytného domu K/4 stojaceho na parcele č. 1951, kat.úz. Bardejov, ktorej vklad bol v katastri nehnuteľností povolený pod V 274/2006, pričom tento je až do dnešného dňa výlučným vlastníkom predmetného bytu. Súd prvej inštancie mal za to, že predmetná zmluva o výkone správy je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Teda správcom bytového domu v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z., v ktorom sa nachádza byt žalovaného je žalobca, a to od 01.01.2005, o čom svedčí jednak Zmluva o výkone správy zo dňa 17.12.2004, Kúpna zmluva zo dňa 10.02.2006 a Zmluva o poskytovaní služieb zo dňa 17.03.2006. Žalobca bol teda aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Zároveň bol oprávnený v zmysle § 8b ods. 2 písm. e/ zákona č. 182/1993 Z.z. vymáhať vzniknuté nedoplatky (ide o povinnosť uloženú mu zákonom). Žalovaný ako vlastníkom bytu bol pasívne legitimovaný v spore z dôvodu, že žalobca na jeho účte evidoval nedoplatky. Odvolacie námietky žalobcu vo vzťahu k aktívnej, či pasívnej legitimácii teda nie sú dôvodné.

44. Odvolací súd trvá na svojom pôvodnom stanovisku, že tvrdenie žalovaného, že so žalobcom nemá uzavretú zmluvu o správe nie je pravdivé. Zmluvu o správe nemožno považovať za neplatnú len preto, že sa neposkytlo žalovanému riadne vyúčtovanie v rokoch 2006 a 2007, tak ako to žalovaný vnímal v priebehu celého konania. Aby bolo možné uzavrieť novú zmluvu o výkone správy s iným subjektom tak, ako to prezentuje žalovaný v priebehu celého konania, i v odvolaní, musela by byť najprv platne ukončená zmluva o výkone správy so žalobcom. K ukončeniu zmluvy o výkone správy žalobcom nedošlo. Nebolo možné preto platne uzavrieť novú zmluvu o výkone správy s iným subjektom. Nebolo preto možné považovať za platnú zmluvu o výkone správy, ktorú žalovaný podpísal so spoločnosťou Spravbyť s.r.o., dňa 15.06.2010.

45. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že v zmysle § 10 ods. 1, 6 zákona č. 182/1993 Z.z. bol žalovaný ako vlastníkom bytu č. 55 v bytovom dome K/4 povinný v súlade so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv a taktiež preddavky mesačne vopred za plnenia spojené s užívaním bytu a to na účet domu v banke, ktorého vedenie v rámci správy domu zabezpečuje správca, t.j. žalobca v zmysle § 6 ods. 1, 2 písm. c) zákona o vlastníctve bytov.

46. Odvolací súd zotrváva na svojom právnom názore, ktorý vyjadril už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď považoval za dôvodné zaviazat' žalovaného zaplatiť žalobcovi na nedoplatkách na konečnom vyúčtovaní za roky 2013 a 2014, keďže podľa výsledkov dokazovania žalovaný za obdobie rokov 2013 a 2014 žiadne preddavky žalobcovi ako

správcovi bytového domu neuhradil. Zároveň odvolací súd konštatuje, že sa súd prvej inštancie správne zaoberal namietanou výškou žalovanej sumy, a zároveň zisťoval objektívne, či predložené vyúčtovania nedoplatkov sú správne, v súlade s úlohou, ktorú mu predložil odvolací súd v zrušujúcom uznesení. Na základe uvedeného súd prvej inštancie vyzval žalobcu na vyjadrenie a predloženie dôkazov.

47. Z vyjadrenia žalobcu doručeného súdu prvej inštancie dňa 10.05.2022 vyplýva, že správnosť výpočtu nedoplatkov má vyplývať z konečných vyúčtovaní nákladov spojených s užívaním a správou bytu za roky 2013, 2014, 2016, 2017, 2018 a z predloženého prehľadu úhrad žalovaného od 01/2011 do 04/2022, z ktorého má vyplývať, že žalovaný prvýkrát zaplatil platby spojené s užívaním bytu v septembri 2016, teda za 10/2016.

Súd prvej inštancie na základe skutkových tvrdení žalobcu v priebehu konania a ním predložených listinných dôkazov ustálil, že predmetom konania sú nedoplatky žalovaného v zmysle jednotlivých konečných vyúčtovaní za roky 2013, 2014 a ďalej za roky 2016, 2017, 2018.

Z konečného vyúčtovania za rok 2013 vyplýva, že celkové náklady spojené s užívaním a správou bytu boli vo výške 710,25 Eur, pričom z prehľadu úhrad vyplýva, že za uvedené obdobie žalovaný nevykonal žiadnu zálohovú úhradu, a teda za uvedený rok vznikol žalovanému nedoplatok vo výške 710,25 Eur.

Z konečného vyúčtovania za rok 2014 vyplýva, že celkové náklady spojené s užívaním a správou bytu boli vo výške 1.139,07 Eur, pričom z prehľadu úhrad vyplýva, že za uvedené obdobie žalovaný nevykonal žiadnu zálohovú úhradu, a teda za uvedený rok vznikol žalovanému nedoplatok vo výške 1.139,07 Eur.

Z konečného vyúčtovania za rok 2016 vyplýva, že celkové náklady spojené s užívaním a správou bytu boli vo výške 1.153,18 Eur, pričom z prehľadu úhrad vyplýva, že za uvedené obdobie žalovaný vykonal celkové zálohové úhrady vo výške 266,76 Eur, a teda za uvedený rok vznikol žalovanému nedoplatok vo výške 886,42 Eur.

Z konečného vyúčtovania za rok 2017 vyplýva, že celkové náklady spojené s užívaním a správou bytu boli vo výške 1.169,29 Eur, pričom z prehľadu úhrad vyplýva, že za uvedené obdobie žalovaný vykonal celkové zálohové úhrady vo výške 978,12 Eur, a teda za uvedený rok vznikol žalovanému nedoplatok vo výške 191,17 Eur.

Z konečného vyúčtovania za rok 2018 vyplýva, že celkové náklady spojené s užívaním a správou bytu boli vo výške 1.250,95 Eur, pričom z prehľadu úhrad vyplýva, že za uvedené obdobie žalovaný vykonal celkové zálohové úhrady vo výške 1.067,04 Eur, a teda za uvedený rok vznikol žalovanému nedoplatok vo výške 183,91 Eur.

48. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne ustálil, že z pôvodnej žaloby zo dňa 22.06.2016 o zaplatenie sumy 2.484,84 Eur, je dôvodná žaloba iba v časti o zaplatenie sumy 1.849,32 Eur. Jedná sa skutočne o nedoplatok z konečného vyúčtovania za rok 2013 a 2014, teda 710,25 Eur, a 1.139,07 Eur.

49. Súd prvej inštancie sa správne zaoberal aj žalobou pôvodne vedenou pod sp.zn. 5Csp/108/2019 o zaplatenie 2.460,98 Eur. I odvolací súd má za to, že dôvodná žaloba je iba v časti o zaplatenie sumy 1.261,50 Eur, t.j. nedoplatok z konečného vyúčtovania za rok 2016, 2017 a 2018, t.j. 886,42 Eur, 191,17 Eur, a 183,91 Eur. Skutočne v zmysle podania žalobu doručeného ešte do spisu sp.zn. 5Csp/108/2019 žalovanému na základe konečného vyúčtovania za rok 2020 vznikol preplatok vo výške 611,06 Eur, a tento žalobca započítal na nedoplatok, ktorý bol predmetom uvedeného súdneho konania v zmysle § 580 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Preto pohľadávka voči žalovanému vo výške 1.261,50 Eur, v rozsahu započítania v sume 611,06 Eur zanikla. Správne vypočítal súd prvej inštancie, že z uvedeného dôvodu je v tejto časti žaloba dôvodná iba v rozsahu 650,44 Eur, teda 1.261,50 Eur – 611,06 Eur. Odvolací súd preto súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že celkovo dôvodná žaloba je v rozsahu o zaplatenie sumy 2.499,76 Eur za nedoplatky za roky 2013, 2014 vo výške 1.849,32 Eur, vo výške 650,44 Eur za nedoplatky za roky 2016, 2017 a 2018. Správne preto súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu uložil žalovanému povinnosť zaplatiť na účet bytového domu uvedenú sumu.

50. Správne súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu postupom podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. priznal aj požadovaný zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.849,32 Eur, od 01.09.2015 do zaplatenia, a vo výške 5% ročne zo sumy 1.261,50 Eur od 01.08.2019 do 16.09.2021, a zo sumy 650,44 Eur od 17.09.2021 do zaplatenia. Skutočne tak, ako konštatuje súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia, žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou nedoplatkov za roky 2013, 2014, 2016, 2017 a 2018 už skôr ako dňa 01.09.2015, respektíve odo dňa 01.08.2019, keďže nedoplatky boli splatné do 60 dní

odo dňa doručenia jednotlivých konečných vyúčtovaní žalovaného. Správne súd prvej inštancie preto pokiaľ nechcel rozhodovať ultra petitem priznal úrok z omeškania v zmysle žalobného návrhu. Správne zohľadnil aj započítanie preplatku za rok 2020 vo výške 611,06 Eur.

51. Odvolací súd súhlasí i s názorom súdu prvej inštancie, ktorý výrok o trovách konania odôvodnil tak, že žalobca sa domáhal zaplata celkovo sumy 4.945,82 Eur, pričom mal úspech v časti o zaplata 2.499, 76 Eur, t.j. v rozsahu 50,54%, a neúspech v rozsahu 49,86%. Keďže výrok IV. je súvisiaci výroku II., a odvolanie vo veci podal žalovaný, odvolací súd preskúmal aj tento výrok. Aj v tomto výroku však súd prvej inštancie správne rozhodol, keď aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP, a stranám sporu nárok na náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal.

52. K ničím nepodloženým tvrdeniam žalovaného vo vzťahu k súdu prvej inštancie, či odvolaciemu súdu, a ich korupčnému správaniu, odvolací súd uvádza, že ich striktne odmieta a upozorňuje žalovaného, že zvažoval vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti vo vzťahu k nemu. Od podania trestného oznámenia upustil z dôvodu, že sa skutočne jedná, tak ako to uvádza i žalovaný v odvolaní, o dlho trvajúce konanie, ktoré mohlo mať vplyv na kreovanie mylného názoru žalovaného vo vzťahu k rozhodovaniu súdov v pomerne jednoduchých veciach. Žalovaný namietal, že vo veci sa jedná o spotrebiteľský spor. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že ten zmluvu o výkone správy považoval za spotrebiteľskú zmluvu, podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. K ďalšej odvolacej námietke žalovaného, že iba vlastníci sú majiteľmi tak preplatku, ako aj nedoplatku odvolací súd uvádza, že žalovanému bolo uložené uhradiť dlžnú sumu na účet bytového domu Tačevská 23 v Bardejove, č. IBAN: F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Nejedná sa teda o účet správcu. Otázky aktívnej a pasívnej legitímácie sa odvolací súd venoval v bode 43. odôvodnenia.

53. K ďalšej odvolacej námietke žalovaného, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, odvolací súd uvádza, že dôkazy, ktoré by vykonané neboli, žalovaný v priebehu celého konania, ale i odvolacieho konania nešpecifikoval. Napriek tomu sa súd prvej inštancie riadne zaoberal všetkými dôkazmi tak v prospech žalobcu ako i žalovaného, ktoré boli v konaní predložené. O riadnom vykonaní dokazovania a rešpektovaní spotrebiteľského charakteru sporu súdom prvej inštancie svedčí i skutočnosť, že žaloba bola v rozsahu 49,85% uplatnenej sumy vo vzťahu k žalovanému zamietnutá (prípadne bolo konanie zastavené - bod I. a III. rozsudku súdu prvej inštancie). Preto ani táto odvolacia námietka žalovaného nie je dôvodná.

54. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie tak, ako to uviedol vo svojom rozhodnutí, že podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

55. Z dôvodov, ktoré odvolací súd uviedol vyššie, rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku II. a IV., podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

56. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením postupom podľa § 262 ods. 2 CSP. Žiadne dôvody na aplikáciu § 257 CSP vo vzťahu k stranám sporu alebo jeho predmetu z obsahu spisu a ani tvrdenia strán v priebehu prvoinštančného a odvolacieho konania nevyplývajú. Dôvody na aplikáciu § 257 CSP preto odvolací súd nezistil.

57. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).